इति कंसीयपरशव्ययोर्य्यञञौ लुकेति छस्य लुक् यञ् च प्रत्य यः कम्बून् शङ्खान् तारान् उच्चैस्तरध्वनीन् अधमन् शब्दितव न्तः पाघ्रेत्यादिना धमादेशः तथा कुङ्कुमचन्दनानि आनयन् आनीतवन्तः सर्व्वत्र लङि रूपं अन्त्येष्टिं दर्शयन्नाह॥ ३४॥

भ० उदक्षिपन्नित्यादि। अर्थात् तत्र नियुक्तास्ते जनाः पट्टदुकूल रचितान् केतून् ध्वजान् उदक्षिपन् उच्छ्रितवन्तः क्षिपस्तौदादि कः। कार्पासं वादरं प्रोक्तं दुकूलाद्यञ्च बाल्कलं। कौषेयं क्रमिज ञ्चापि राङ्कवं मृगरोमजमित्यमरमाला। वेणुमृदङ्गकांस्यं अवादयन् वादितवन्तः अप्राणिजातित्वात् समाहार इति काला पाः तूर्य्याङ्गत्वात् इति वासवताः। सर्व्वो द्वन्द्वः समाहारइति प्राञ्चः। स्वमते इतरेतरयोगे च समाहारे च चो द्विधेति सामा न्येन द्विविधो द्वन्द्व उक्तः तत्र क्वचिदितरेतरः क्वचित् समाहारः अभिधानात् बोद्धव्यः यदुक्तं वृत्तद्धितसमासानामभिधानं नि यामकमिति कम्बून् शङ्खान् तारान् उच्चतरध्वनीन् अधमन् शब्दाथितवन्तः स्यादानपाघ्रेति धोधम तथा कुङ्कुमचन्दनानि आनयन् सर्व्वत्र धी॥ ३४॥

श्रोत्राक्षिनासावदनं सरुक्मं कृत्वा जिने प्राक्शिर सं निधाय। सञ्चित्य पात्राणि यथाविधानमृत्विग्जु हाव ज्वलितं चिताग्निं॥३५॥

ज०म० श्रोत्रा॥ अजिने कृष्णसारचर्म्मणि प्राक् पूर्व्वं शिरोमूर्द्धा यस्येति तं प्राक्शिरसं शवन्निधाय स्थापयित्वा पश्चात् श्रोत्रा क्षिनासावदनं प्राण्यङ्गत्वादेकवद्भावः वृतुवदीत्यादिसूत्र